

Grängsjö Bladet

Grängsjö Byalags informationsblad

Redaktion: *Sven Erik Nordin*

Ola Wahlman

Jagrid Berglund

Årgång 8 November 2017

Nr 88

www.grangsjo.se

Omslagsbilden

Bilden på första sidan togs tisdagen den 17 oktober, kl. 16.15. Att hösten är här råder det ju inte längre någon tvekan om, och de vissna syrenbladen i det delvis vattenfyllda fågelbadet blev på något sätt en definitiv bekräftelse på detta. Duggregnet låg som ett dis över landskapet, så jag fick skydda kamerans objektiv med handen.

Fågelbadet fick vi för övrigt av Rolf Mattsson, och den som betraktar detaljerna kan säkert se, att ett stort rabarberblad utgjort ”gjutformen”.

Den gånga sommaren har inte precis torka varit det stora problemet för fåglarna, men ändå har badet besökts av våra bevingade vänner. Till skillnad mot de flesta somrar har vi inte behövt fylla på vatten så ofta.

Den som kan urskilja texten i bildens överkant ser också att detta blad utkommer strax efter att byalaget firat sitt 25-årsjubileum. Alltså har föreningen nu existerat ett kvarts sekel. En avsevärd tidsrymd för varje enskild människa, men förstås bara en kort blinkning i ett större sammanhang. Redaktionen föredrar dock det mänskliga perspektivet, och att börja jämföra med t.ex. jordens eller mänsklighetens historia gör närmast att man kan uppslukas av någon sorts existentiell ångest...

Den lille grå gubben

Klockan var nio på morgonen, ett moln av dis hängde över Gränsejön – men så högt att det inte skymde sikten mot vattnet. Däremot försvann granarnas toppar ovanför Lägdan i diset. Jag hade nyss gjort upp eld i pannan. Röken från skorstenen sjönk ner mot vägen och grannens hus och steg inte som vanligt rakt upp, trots att det var alldeles vindstilla...

För ett par dagar sedan hade vi köpt en 20-kilossäck solrosfrön åt fåglarna. Det hade inte direkt blivit någon rusning till fågelbordet av hungriga talgoxar, möjligen beroende på det nu tillfälligt något mildare vädret. Men jag gick nu ändå ut för att se, om det behövdes påfyllning av frön.

Sedan jag hämtat en skopa av fågelmaten i ”uthuset” och var på väg mot fågelbordet fick jag den där konstiga känslan av att vara iakttagen, trots att jag var alldeles ensam. Jag hann bara tänka på den lille grå gubben, så stod han där plötsligt bara någon meter ifrån mig! Samma grå vadmalskläder som vanligt, och samma vänliga leende bakom det täta, grå skägget. Ögonen glittrade under de buskiga ögonbrynen, och jag fick känslan att han skulle komma med någon skämtsam kommentar.

Tidigare sammanträffanden med den lille mannen fick från början nästan håret att resa sig på mitt huvud, eftersom han dök upp så tyst och fullkomligt oväntat och på det sättet närmast föreföll en smula spöklig. Men hela figuren utstrålade vänlighet och värme på ett sätt som gjorde att all rädsla och känsla av överklighet omedelbart försvann. Trots att han på något sätt tycktes höra hemma i en långt avlägsen tid, så var han märkvärdigt konkret och närvarande, och hans knarriga gammelmansröst var lätt att uppfatta och förstå – trots att han också använde ett ålderdomligt språk, som stämde överens med hela hans uppenbarelse, från den grå luvan till de grovt formade skorna.

Det var nu flera månader sedan jag träffat gubben, och när han nu åter dök upp, så var det nästan som en trygg bekräftelse på, att ändå världen i något avseende var ”som vanligt” – trots allt elände man nu dagligen matas med via media från jordens alla hörn.

- Det var länge sedan, säger jag till gubben...
- Jo, hä var hä... Ja ha vare myttje på anne höll unner sômmarn... Å hä var ju en kônstigen sômmar å... Kallt å blåset, å myttje regn på slute hän... Men ja sir att du tänker på spôrvan i år å... Dôm kan behöve lite extra nu snart när hä blir rektet kallt.

Gubben tittade upp mot mig och log vänligt. Jag vet ju, att han månar mycket om djuren, och inte minst fåglarna. Vid mer än ett tillfälle har han också dykt upp precis när jag matat dem, och jag minns än en gång, när fåglarna fullkomligt svärmade omkring honom och satte sig i klungor på hans huvud och axlar.

- Men var har du då varit under hela sommaren, när jag inte sett dig, frågar jag så...
- Ja, på Annsjön å e Bostaboan å runt ikring på olika ställa. Änna bortåt Bärse å. Fast hä ä bare kläppan sôm ha sitt mäg, småbarna. Å dôm blin´t rädd mä dôm e... Gammalt föl k kan släppe hä dôm har för hänner, ô m dôm sir mä. Dôm blir både stöss å rädd. Men dôm flesta kannen´t si mä alls... Iblann skulle ja ville prate mä dôm, men hä går ju inte...
- Ja, men jag kan ju se dig – och prata med dig...
- Ja, hä kan föl vara att du är tellräcket barnslig då.. Hehehehe....

Gubben skrattade så han kikkade och slog händerna mot knäna på vadmalsbyxorna, fast jag förstod inte riktigt det roliga... Jag känner ju väl till, att de naturliga, ”intuitiva” förmågor vi har som barn hos de flesta försvinner efter hand, när vi uppfostras till att bli logiskt tänkande varelser. Vi får en sorts ”logiska glasögon” som gör att vi inte längre uppfattar det vi kunde se som små barn. Vår hjärna sorterar bort det som inte är konkret och logiskt och ”begripligt”, och vi lär oss att allt annat är ”inbillning”. Kanske kan jag ibland ta av mig de där glasögonen... Hur som helst så uppfattar jag det inte som en förolämpning att som 73-årig gubbe bli betraktad som ”barnslig”.

När jag ett ögonblick nu lämnar den skrattande gubben för att gå de få stegen till fågelstugan och fylla på solrosfröna - och sedan vänder mig om, så är han förstås som vanligt bara försvunnen. Och jag står där med mina obesvarade frågor. Litet undrar jag också som vanligt vad jag varit med om. Men ljudet av gubbens skratt finns fortfarande i mina öron. Det var faktiskt en verklig upplevelse, och inte någon konstig dröm... /SE

Mer om kolloidalt silver.

Kanske tycker någon att det kan bli tjatigt, om redaktionen än en gång tar upp detta med kolloidalt silver. Men dels har vi fått tecken på att ett visst intresse ändå finns hos läsekretsen, och dels är omständigheterna runt medias och myndigheters behandling av detta universalmedel så fullkomligt häpnadsväckande att man måste försöka sprida information om detta - som närmast kan betecknas som ett omfattande bedrägeri. Man kan säga, att människor faktiskt dör p.g.a. den felaktiga informationen som sprids om kolloidalt silver - och av de kraftfulla metoderna för att förhindra att medlet används.

I Sverige är det framför allt Livsmedelsverket som utmärker sig genom sin totala ovetenskaplighet på detta område – med understöd från media och nästan hela vår läkarkår. Läkemedelsverket deltar också i desinformation, men det är mer begripligt, eftersom man där är helt beroende av läkemedelsbolagens avgifter för sin verksamhet - och kolloidalt silver riskerar självklart att konkurrera ut vissa av dessa företags dyra produkter (t.ex. antibiotika).

Några minns säkert hysterin omkring epidemin av den fruktade virussjukdomen ebola i Västafrika för något år sedan. Det var under en period närmast krigsrubriker i våra tidningar, och ämnet ebola behandlades vid varje nyhetsutsändning i radio och TV. Man fruktade att epidemin skulle gå alldeles över styr och miljoner människor dö i sjukdomen.

I dag hör man inte längre något om ebola. Anledningen är att Ebolaepidemin nu avklingat, sedan några afrikanska ledare beslutat sig för att trotsa USA och dess myndighet FDA (Food and Drug Administration; ungefär motsvarigheten till Läkemedelsverket i Sverige) – och börjat bota ebola med kolloidalt silver. WHO, USA och FDA kämpade emot in i det sista, och hävdade att kolloidalt silver inte var något ”godkänt läkemedel” och därför inte skulle få användas (trots att man hela tiden vetat att det är effektivt mot ebola - och andra virus-sjukdomar). Kolloidalt silver används nu alltså i Nigeria, Angola, Sierra Leone och på fler håll – och botar Ebola. I Ghana använder man sedan flera år också medlet för att enkelt bota Malaria - en sjukdom som fortfarande skördar hundratusentals offer i Afrika - många av dem barn.

För att visa Grängsjö-Bladets internationella nätverk citerar vi en artikel ur vår kollega i Sierra Leones huvudstad Freetown, tidningen ”*Standard Times Press*”, där man i en längre artikel bl.a. skriver följande:

”Enligt ett uttalande från NSF:s medicinske ledare, Dr Rima Laibow, skulle en skeppslast kolloidalt silver anlända till Sierra Leone den 20 augusti. Men sändningen kom inte förrän den 28 september – fem veckor senare. Under den tiden spreds ebola, och människor led och dog i onödan på grund av att internationella krafter motsatte sig den enkla kliniska demonstrationen av detta botemedel”.

I Nigeria presenterade läkaren Rima E. Laibow, från organisationen Natural Solutions Foundation, också kolloidalt silver som ett botemedel mot ebola. I ett öppet brev till flera presidenter i Afrika beskriver hon kolloidalt silver som en enkel lösning mot ebolaepidemin. Hon skriver att nanosilver (kolloidalt silver) är ett effektivt medel mot bakterier och virus utan biverkningar. Det behöver ingen kylning och är självsteriliserande, vilket gör det enkelt att hantera även i tropiska miljöer. Dessutom kan det framställas förhållandevis billigt, jämfört med traditionella mediciner. Men innan användningen av silvret kunde börja, utsattes Nigerias Hälsominister Onyebuchi Chukwu för hot och påtryckningar från USA och dess myndighet FDA – varför behandlingen med kolloidalt silver fördröjdes och många människor hann dö i ebola.

Läkemedelsindustrins vinster tycks alltså gå före människoliv! Ansvaret vilar tungt på de stora läkemedelsbolagen, liksom på FDA i USA. Och de svenska myndigheterna Livsmedelsverket och Läkemedelsverket tar på sig en del av detta ansvar genom att helt utan saklig grund propagera för att kolloidalt silver inte skall användas i vårt land. Någon/några på berörda myndigheter borde ställas till svars för detta!

Aktuell forskning tycks visa, att olika mikrober (bakterier, virus, svamp etc) är involverade i alla våra s.k. ”kroniska” sjukdomar, varför det inte är märkligt om kolloidalt silver kan vara ett botemedel - eftersom detta just är aktivt mot dessa mikrober. Risker med att betona det kolloidala silvrets nästan magiska effekter är, att några tror att de kan fortsätta att äta och leva som vanligt - och sedan bara dricka litet kolloidalt silver, om de blir sjuka. Det viktigaste är ändå vår ”livsstil” i vid mening - och att dra ner på kolhydrater i vår kost är sannolikt det som allra mest skulle förändra vår hälsa. Det skulle minska risken för såväl diabetes som övervikt, cancer och Alzheimers och några andra s.k. ”kroniska” sjukdomar. Men detta är förstas alldeles för enkelt och banalt för att någon skall ta det på allvar (innan man provat och sett effekterna). Och tyvärr har dagens läkare i sin långa utbildning knappt fått lära sig något om just kostens avgörande betydelse för vår hälsa. Detta har djupt tragiska effekter på folkhälsan och är en av anledningarna till att svensk sjukvård på många områden inte längre klarar av sitt uppdrag - trots att de anställda där sliter ut sig för att försöka hantera den omöjliga situationen.../SE

25-ÅRSJUBILEUM

Lördagen den 28 oktober firade Grängsjö Byalag sitt 25-årsjubileum på kapellet. Drygt 50 medlemmar hade infunnit sig - och fick njuta av förrätt, huvudrätt, efterrätt och som avslutning kaffe med kaka. En kulinarisk upplevelse av rang! Inte minst den fantastiska ostkakan med saftsås var bedövande god - och väckte säkert hos många av deltagarna angenäma minnen från upplevelser tidigare i livet. Just ostkaka med saftsås var ju något som i våra trakter ofta förekom på gamla tiders paketauktioner och vid andra sammankomster.

Under kvällen underhölls vi också av det genommusikaliska gänget ”Korsdraget” (eller ”Kårsdraget”) från Njurunda med omnejd. Det bestod denna gång av fem herrar och en kvinnlig solist. Sammansättningen var nu något annan än förra gången gruppen gästade oss och fick stor uppskattning för sitt framträdande. Detta var närmare bestämt onsdagen den 19 mars 2014. Den som vill aktualisera händelsen kan gå in och titta i Grängsjö-Bladet nr 49. Det kan sägas, att uppskattningen hos publiken definitivt inte var mindre denna gång. Det är vår förhoppning att dessa rutinerade och spelglada musiker kan komma att besöka oss vid fler tillfällen!

Ledaren för gänget är fortfarande prästen Per Gustaf Hegner, nyligen pensionerad. Han har för övrigt fler strängar på sin lyra, och nu fick vi veta, att han har ett projekt på gång hemmavid, där han är i färd med att bygga en 40 fots motorseglare i ferrocement. Detta intresserade förstås delar av redaktionen mycket, och ett studiebesök på ”varvet” ingår i planeringen för kommande sommar.

På bilden ovan ses en del av publiken vid jubileumsfesten. Och på bilden till höger ser vi en tallrik med den fantastiska ostkakan och tillhörande saftsås.

En förutsättning för genomförandet av ett evenemang som detta är förstås ett avsevärt antal arbetstimmar av några av byalagets medlemmar. Ett stort TACK till alla som hjälpte till!

På nedre bilden är det Urban som just tagit ut en plåt med ostkaka ur ugnen (det var flera som ville ha påfyllning)...

Sammanfattningsvis var detta evenemang - som vanligt - en trivsamt upplevelse. Både mat och underhållning var av mycket god klass, och alla verkade trivas - både gäster och underhållare. Nu ser vi fram mot nästa jubileum. Men först skall vi väl åtminstone fira Lucia på traditionellt sätt. Och onsdagarnas "Öppet hus" fortsätter förstås som vanligt. Där har flickorna i köket skämt bort oss rejält med en massa godsaker på sistone /SE

Från månadsmötet den 6 november

Genomförda aktiviteter

Vi firade vårt 25-årsjubileum enligt planerna den 13 oktober. Ca 50 % av alla medlemmar deltog (55 personer). Mer om detta på sidorna 6 och 7.

Öppet Hus på onsdagarna har pågått sedan den 4 oktober, och vi har varje gång varit mer än 20 deltagare (26 vid senaste träffen den 1 november).

Studiecirkeln (Hus och gårdar i Grängsjö) pågår, varannan onsdag kväll, och sammanställning av det skriftliga materialet pågår.

Åke och Barbro Norlin har skänkt en tavla med ett gammalt foto av kapellet, och av Pär och Margareta Östlund har vi fått en fin blomma. Byalaget tackar!

Kommande aktiviteter

Den 1 december blir det ”**Musik i Advent**” på Kapellet, med Hanna-Karin Berglund och Elena Gradin - som vid några tillfällen tidigare glatt oss med sina fantastiska röster och sin musikalitet. Tid: 19.00.

Vårt traditionella **Luciafirande** kommer att ske fredagen den 15 december kl. 18.00 - med auktion och lotterier i vanlig ordning. Paket och saker till auktionen och till lotterivinster tas som vanligt tacksamt emot. Barnpaketet bör ha ett värde på minst 20 kr. Paket för vuxna efter eget omdöme. Om du har barn, barnbarn eller bekantas barn, som ev. kan vara intresserade av att delta i Lucia-tåget, så hör av dig till Lovisa på tel: **072-2351554**. Träning på kapellet söndagar kl. 16.00

Vi planerar en **Filmkväll** den 22/11 kl. 19.00. Det handlar då om dokumentärfilmen ”När storskogen föll”, som visar litet av det ”förindustriella” skogsbruket, som bedrevs med häst- och handkraft. Ev. ytterligare någon film. Så vitt redaktionen förstått utspelar sig det hela i Hälsinglands skogar - om än inte just i Grängsjö. En fin kväll för nostalgiker, som i bild och ljud kan få uppleva litet av ”den gamla goda tiden” - som kanske inte var så god i alla avseenden, men där man själv var så mycket yngre att det kompenserade nackdelarna. Möjligen kan vi också ordna en tidsenlig form av förtäring i samband med detta...

Vi hälsar sedan följande **Nya medlemmar** välkomna i byalaget: Anders och Birgitta Östberg, Gerda Norlin, Helena Broberg och Ann-Christin Idén. Hoppas ni skall trivas hos oss!

Slutligen kan vi meddela, att byalaget numera också tar emot betalningar via **Swish - på nr: 1236138861**

Med nästa utgåva följer inbetalningskort för 2018 år medlemskap. Priser som innevarande år - 50 kr för enskild medlem, 100 kr för familj - plus 50 kr i ”portotillägg” för den som får bladet via posten.

Måndag den 4 december kl. 19.00 blir nästa månadsmöte.